

Второ действие, четвърта картина.

при баща ви.

Ромео. —

Ей-сега ще ви кастигна.

Меркуцио. —

Процавайте, старинни леди, процавайте, след-
—копейка «леди, леди, леди».

/Излизат Меркуцио и Бенволио./

Дойката. —

То давамте, процавайте! — Чака ви се, сър, какъв е
тоя безграден търговец, нямто нава е толкова пълна
с мушкетри, не заслужава външе?

Ромео. —

Благородниче, дойке, който обича да агуша собствените си
души и който в една минута ще изгуби толкова много,
колкото ние да сме за цял месец.

Дойката. —

Само да беше казал нещо против мене, здравама
щея да го кастаня, щея да го тръсна на земята, че
ако ще да е по-небодан, отколкото е — и него
и двайсет такива ~~страхотизмовци~~ — и да не мога,
ще намеря други, които ще могат! Крестна с крестна!
Че да не съм пакос от неговите хубостници! — от не-
говите сдържаници.

/Ка Питър./

И ти стърчи тук и позволявам на всеки бедняк да
ме използва за свое удоволствие.

Питър. —

Не съм виждал нито да ви използва за свое удоволствие; ако
бях виждал подобно нещо, уверявам ви, веднага щея да из-
вадя оръжието си вън. И аз съм готов да се бия като все-
ки друг, когато видя повод за справедлива тупаница.